

Sygn. akt II K 501/14

1 Ds. 658/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2015r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Karolina Raszowska

przy udziale prokuratora Jacka Grabonia z Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 10 marca 2015r., 16 kwietnia 2015r., 12 maja 2015r., 09 czerwca 2015r. w Ś.

sprawy

(...) (S.)

syna Z. i Z. z domu M.

ur. (...) we W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 22 maja 2014r. w P., gm. K., posiadał przy sobie wbrew przepisom ustawy środki psychotropowe w postaci amfetaminy w ilości 0,8 grama netto,

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

orzeka:

I. na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. uniewinnia oskarżonego **M. S.** od zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku;

II. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE WYROKU

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej oskarżył M. S. o to, że w dniu 22 maja 2014r. w P., gm. K. posiadał przy sobie wbrew przepisom ustawy środki psychotropowe w postaci amfetaminy w ilości 0,8 grama netto, tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W godzinach nocnych w dniu 21 maja 2014r. P. K. wraz z żoną K. K. pozostawili pod opieką swoje 1,5 roczne dziecko i pojechali samochodem m-ki B. nr rej. (...) na (...) przy ul. (...) we W. aby pograć na automatach.

Dowód:

zeznania świadka K. K., k. 49, 63, 144 – 145,

zeznania świadka P. K., k. 51 – 52, 64, 142 – 143.

Przed godz. 24.00 K. K. szukała w internecie dostępnych znajomych. Zauważyła ona wówczas, że na portalu F. zalogowany jest oskarżony M. S. i skontaktowała się z nim za pośrednictwem „czatu”. K. K. zaproponowała oskarżonemu aby się z nimi spotkał i ten się na to przystał.

Dowód:

zeznania świadka K. K., k. 49, 63, 144 – 145,

zeznania świadka P. K., k. 51 – 52, 64, 142 – 143,

wyjaśnienia oskarżonego M. S., k. 62, 136, 152v – 153, 162v .

P. K. wraz z żoną pojechali po M. S. do jego miejsca zamieszkania na B., a następnie wspólnie udali się na stację paliw przy ulicy (...) we W.. Po drodze M. S. i K. K. zażyli w aucie amfetaminę.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. S., k. 62, 136, 152v – 153, 162v,

częściowo zeznania świadka K. K., k. 49, 63, 144 – 145,

częściowo zeznania świadka P. K., k. 51 – 52, 64, 142 – 143.

Na (...) grali na automatach, zaś M. S. przyglądał się temu, gdyż nie miał pieniędzy.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. S., k. 62, 136, 152v – 153, 162v,

zeznania świadka K. K., k. 49, 63, 144 – 145,

zeznania świadka P. K., k. 51 – 52, 64, 142 – 143.

Po około godzinie czasu oskarżony wraz ze znajomymi wrócili do samochodu m-ki B. o nr rej. (...). M. S. nie miał papierosów i P. K. poczęstował go swoimi. M. S. siedział z tyłu pojazdu za fotelem kierowcy. K. K. zajmowała miejsce obok niego z prawej strony pojazdu, ponieważ na przednim fotelu pasażera był zapięty dziecięcy fotelik.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. S., k. 62, 136, 152v – 153, 162v,

częściowo zeznania świadka K. K., k. 49, 63, 144 – 145,

częściowo zeznania świadka P. K., k. 51 – 52, 64, 142 – 143.

Po wyjechaniu ze stacji paliw P. K., który kierował samochodem m – ki B., gwałtownie przyspieszył. Zauważył bowiem stojący na poboczu nieznakowany radiowóz policyjny m-ki O. (...), który rozpoznał po wyglądzie i tablicach rejestracyjnych.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. S., k. 62, 136, 152v – 153, 162v,

zeznania świadka K. K., k. 49, 63, 144 – 145,

zeznania świadka P. K., k. 51 – 52, 64, 142 – 143.

zeznania świadka P. S., k. 20, 137,

zeznania świadka A. W., k. 152v.

Widząc podejrzaną zachowanie kierującego samochodem m-ki B., pełniący służbę patrolową funkcjonariusze Policji z (...) K. we W. postanowili zatrzymać go do kontroli drogowej.

Dowód:

zeznania świadka P. S., k. 20, 137,

zeznania świadka A. W., k. 152v.

P. K. przyspieszył, próbując oddalić się od jadącego za nim pojazdu, lecz po minięciu ronda w M. musiał wyhamować gdyż na drodze przed nim poruszał się inny samochód. Spowodowało to, że funkcjonariusze Policji dogonili jego auto w P. i zaczęli dawać mu sygnały błyskowe do zatrzymania. Widząc to K. K. opuściła tylną szybą po prawej stronie gdzie siedziała i wyrzuciła na jezdnię foliowy woreczek z zawartości 0,8g amfetaminy.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. S., k. 62, 136, 152v – 153, 162v,

częściowo zeznania świadka K. K., k. 49, 63, 144 – 145,

częściowo zeznania świadka P. K., k. 51 – 52, 64, 142 – 143,

zeznania świadka P. S., k. 20, 137,

zeznania świadka A. W., k. 152v,

protokół oględzin miejsca, k. 6 – 7,

protokół użycia testera narkotykowego, k. 16,

protokół użycia wagi, k. 17,

opinia z przeprowadzonych badań z zakresu chemii, k. 108 – 109,

Po zatrzymaniu się przez P. K. funkcjonariusze Policji A. W. i P. S., podeszli do jego samochodu, zabezpieczając znajdujące się na jezdni foliowe zawiniątko.

Dowód:

zeznania świadka P. S., k. 20, 137,

zeznania świadka A. W., k. 152v,

protokół oględzin miejsca, k. 6 – 7.

Żadna z osób znajdujących się w samochodzie m-ki B. nie przyznała się do posiadania wyrzuconego woreczka, w związku czym zostali oni zatrzymani i przewiezieni do Komisariatu Policji w K., celem wykonania dalszych czynności.

Dowód:

zeznania świadka P. S., k. 20, 137,

zeznania świadka A. W., k. 152v.

Oskarżony M. S. ma 22 lata, jest kawalerem, uczy się w liceum dla dorosłych (...) we W., pozostaje na utrzymaniu rodziców. M. S. był w latach 2012 – 2013 trzykrotnie karany sądowo za przestępstwa z art. 158 § 1 k.k., art. 226 § 1 k.k., art. 178a § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. S., k. 62, 136, 152v – 153, 162v,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 111,

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 86 – 87, 154 – 156.

M. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu posiadania substancji psychotropowej. Wyjaśnił, że ujawniona przez funkcjonariuszy Policji amfetamina należała do jego znajomych, z którymi jechał samochodem. Oskarżony potwierdził, że zażył jedną z porcji narkotyku, przygotowanych przez K. K..

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Po przeprowadzeniu przewodu sądowego w sprawie, sąd uznał że nie dostarczył on dostatecznych podstaw pozwalających na ustalenie sprawstwa oskarżonego M. S. w zakresie zarzucanego mu czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd analizując całokształt materiału dowodowego, powziął bowiem uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności zeznań świadków P. K. i K. K., na których to zasadniczo opierał się zarzut stawiany oskarżonemu.

Odnosząc się do zeznań pierwszego z tych świadków, sąd miał na uwadze rozbieżności pomiędzy jego relacją z etapu postępowania przygotowawczego a tą przedstawioną podczas rozprawy. Dotyczyły one nie tylko kwestii zażycia przez M. S. amfetaminy w samochodzie, ale także przyczyny z powodu której to nie oskarżony a K. K. wyrzuciła narkotyk z pojazdu. Będąc słuchany w toku dochodzenia P. K. podawał, że wynikało to z faktu, iż boczna szyba w od strony oskarżonego była zepsuta. Tymczasem zeznając przed sądem na pytania o stan techniczny samochodu B. twierdził już, że wszystko było w nim sprawne, a jedynie nie uchylało się okno kierowcy. Świadek zmienił swoje stanowisko w tym zakresie dopiero po odczytaniu mu jego wcześniejszych zeznań, przy czym podane przez niego wytłumaczenia sprzeczności zachodzących w jego relacji nie było dla sądu przekonujące.

Również zeznania złożone przez K. K. sąd ocenił jako w znacznej mierze niespójne i wątpliwe. Wynikało to przede wszystkim z celowego - zdaniem sądu, pomijania przez świadka pewnych okoliczności zdarzenia czy też zasłaniania się niepamięcią, co dotyczyło to m.in. kwestii zażycia amfetaminy w aucie. Świadek będąc słuchana w toku postępowania przygotowawczego podała że zrobił to tylko M. S., zaś następnie na rozprawie stwierdziła: „Chyba nikt z nas poza oskarżonym nie skorzystał z narkotyków ...” a następnie dodała „Spróbowałam to na palec, ale żeby doszła do jakiejś większej dawki to na pewno nie” (k. 144). Zaufanie do wersji zdarzenia podanej przez K. K. podważają również jej stwierdzenia, iż zdecydowała się wyrzucić narkotyk przez okno gdyż myślała o swoim dziecku, jak też że próbowała amfetaminy w wieku 15 lat, gdy była „trochę zdemoralizowana”. Istotne znaczenie ma w tym zakresie również sposób odniesienia się świadka do treści rozmowy przeprowadzonej przez nią z oskarżonym na portalu F., gdzie nie wykluczyła ona użycia słowa „władek”, co w slangu miejskim oznacza amfetaminę.

Mając na uwadze opisane powyżej okoliczności nie można zdaniem sądu wykluczyć wersji M. S., który podawał, że to jego znajomi posiadali narkotyki i go nim poczęstowali. Na to, że podane przez oskarżonego wyjaśnienia pozostają w wysokim stopniu prawdopodobne wskazują ustalone okoliczności zachowania jego towarzyszy. To wszak P. K. kierując samochodem podjął próbę ucieczki przez radiowozem policyjnym, zaś K. K. była osobą, która usiłowała pozbyć się narkotyku z auta. Sąd podchodząc z ostrożności do relacji tych świadków miał na uwadze również bliskość zachodzącej pomiędzy nimi jako współmałżonkami relacji, gdzie w ich interesie z pewnością byłoby wskazanie oskarżonego jako sprawcy przestępstwa a tym wzajemne uwolnienie się od podejrzania.

Powyższe okoliczności nie pozwalają w ocenie sądu wykluczyć wiarygodności wersji podanej przez oskarżonego, który zaprzeczył temu aby posiadał amfetaminę, przyznając się jedynie do zażycia porcji narkotyku udzielonej mu przez K. K.. Na przyjęcie powyższego stanowiska wpłynęło m.in. to, że bezpośrednio po zdarzeniu nie doszło ze strony organów postępowania przygotowawczego do zweryfikowania poszczególnych okoliczności, które mogłyby pozwolić na dokonanie kategoriycznych ustaleń faktycznych w sprawie. Przede wszystkim nie zweryfikowano tego czy rzeczywiście szyba w samochodzie m-ki B. po stronie M. S. była zepsuta, jak też nie pobrano próbki krwi od kierującego pojazdem P. K., w celu stwierdzenia czy nie był on pod wpływem amfetaminy.

Zdaniem sądu w przypadku czynu zarzucanego oskarżonemu zachodzą nie dające się usunąć wątpliwości, które zgodnie z zasadą *in dubio pro reo* podlegały rozstrzygnięciu na jego korzyść. Tym samym, Sąd Rejonowy na podstawie art. 17 § 1 pkt. 1 k.p.k. uniewinnił oskarżonego M. S. od zarzucanego mu czynu posiadania wbrew przepisom ustawy substancji psychotropowej.

Wydając powyższe rozstrzygnięcie sąd uznał, że sam fakt zażycia przez M. S. amfetaminy w dniu 22 maja 2014r. nie wyczerpuje znamion występku z 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Z wyjaśnień oskarżonego wynika bowiem, że środek ten został mu udzielony w postaci tzw. „kreski” przez K. K., co w żaden sposób nie wiązało się to z przejęciem przez niego władztwa nad narkotykiem. Nie oznacza to zatem, że oskarżony posiadał substancję psychotropową w rozumieniu art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. W tym zakresie wskazać należy na, że zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 27.01.2011r., sygn. I KZP 24/10 posiadaniem środka odurzającego lub substancji psychotropowej w rozumieniu art. 62 ustawy z dnia 21 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485 ze zm.) jest każde władanie takim środkiem lub substancją, a więc także związane z jego użyciem lub zamiarem użycia. Jednocześnie zarazem wg Sądu Najwyższego nie wypełnia tego znamienia udostępnienie narkotyku w sposób niezwiązany z przejęciem nad nim władztwa. Taka zaś sytuacja wg wyjaśnień oskarżonego miała mieć miejsce w niniejszej sprawie.

W pkt II wyroku sąd orzekł o kosztach postępowania i na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. obciążył nimi Skarb Państwa.

SSR Radosław Gluza